

Садржај

1	Општи критерији синтезе, ограничења и повратна веза	1
1.1	Увод	1
1.2	Избор објекта	2
1.3	Критерији синтезе	3
1.3.1	Особине стационарног стања - Тачност	5
1.3.2	Типови система	9
1.3.3	Особине прелазног стања - Брзина одзива	13
1.4	Шумови и поремећаји	15
1.5	Својственост затвореног система	17
1.6	Тотална стабилност	20
1.6.1	Скраћивање полове и нула	22
1.7	Засићење - ограничење управљачког сигнала	26
1.8	Конфигурације система	28
1.9	Основни приступи синтези САУ	33
1.10	Сажетак	36
1.11	Задаци	36
2	Геометријско мјесто корјена - ГМК метода	41
2.1	Увод	41
2.2	Квадратна функција преноса без нула	42
2.2.1	Пресликавање захтјева синтезе из временског у комплексни домен - жељено подручје полове	44
2.3	Функција преноса са додатним половима и нулама	48
2.4	Цртање геометријског мјеста корјена	52
2.4.1	Дефиниција геометријског мјеста корјена	53
2.4.2	Особине ГМК	55
2.4.3	Особине и правила цртања ГМК	57
2.5	Синтеза система помоћу методе ГМК	63
2.5.1	Синтеза серијског компензатора помоћу ГМК	66

2.5.2 Синтеза паралелног компензатора	77
2.5.3 Реализација компензатора	79
2.6 Сажетак	80
2.7 Задаци	81
3 Фреквентна метода синтезе	85
3.1 Увод	85
3.2 Фреквентна карактеристика система	86
3.2.1 Функција преноса минималне и неминималне фазе	88
3.2.2 Цртање фреквентних карактеристика	89
3.3 Пресликавање захтјева из временског у фреквентни домен	95
3.3.1 Захтјеви синтезе у фреквентном домену у односу на функцију преноса укупног система	95
3.3.2 Захтјеви синтезе у фреквентном домену у односу на функцију преноса отвореног кола	102
3.3.3 Предности кориштења Бодеових дијаграма	112
3.4 Синтеза система примјеном појачања	115
3.5 Синтеза система примјеном диференцијалног компензатора	118
3.6 Синтеза система примјеном интегралног компензатора	125
3.7 Синтеза система примјеном диференцијално - интегралног компензатора	129
3.8 Сажетак	138
3.9 Задаци	139
4 Алгебарске методе синтезе	143
4.1 Увод	143
4.2 Избор функције преноса	144
4.2.1 Остваривост функције преноса	145
4.3 Избор функције преноса помоћу оптималних критерија	150
4.3.1 Оптимални критерији	150
4.3.2 Избор $G(s)$ на основу квадратног индекса перформансе	153
4.3.3 Избор на основу ITAE оптималног критерија	161
4.3.4 Избор функције преноса на основу процјене пројектанта	167
4.4 Остваривање функције преноса	169
4.4.1 Остваривање функције преноса помоћу јединичне повратне везе	170
4.4.2 Подешавање полове помоћу јединичне повратне везе	173
4.4.3 Робустно праћење	180
4.4.4 Систем са два компензатора	188

4.4.5 Систем са повратном везом од улаза/излаза објекта	197
4.4.6 Реализација компензатора помоћу операционих по- јачала	200
4.5 Сажетак	203
4.6 Задаци	205
5 Синтеза система у простору стања	209
5.1 Увод	209
5.2 Систем у простору стања	210
5.3 Класично пропорционално управљање	213
5.4 Затварање повратне везе по стању	214
5.4.1 Положај полова	215
5.4.2 Оптимални линеарни квадратни регулатор	226
5.5 Затварање повратне везе по излазу	229
5.5.1 Потпуни обсервер стања	229
5.5.2 Редуковани обсервер стања	236
5.5.3 Повезивање повратне везе по стању и обсервера стања	241
5.6 Регулисање и праћење	244
5.6.1 Робустно праћење	246
5.6.2 Стабилизација	253
5.7 Сажетак	256
5.8 Задаци	257
6 ПИД Контролер	261
6.1 Увод	261
6.2 Индустриски контролери	262
6.2.1 Двоположајни контролер	262
6.2.2 Пропорционални контролер	264
6.2.3 Интегрални контролер	265
6.2.4 Деривацијски контролер	266
6.3 Особине П,ПИ и ПИД контролера	269
6.3.1 П-контролер	269
6.3.2 ПИ-контролер	271
6.3.3 ПИД-контролер	272
6.4 Подешавање индустриских ПИД контролера	275
6.4.1 Подешавање у отвореној спрези	275
6.4.2 Подешавање у затвореној спрези	277
6.4.3 Аутоматско подешавање	279
6.5 ПИД контролер за линеарне стационарне системе	281
6.6 Интегрално засићење - <i>windup</i>	285

6.7	Реализација ПИД контролера	288
6.7.1	Реализација П,И и Д контролера помоћу операционих појачала	288
6.7.2	Реализација ПИ и ПИД контролера помоћу операционих појачала	290
6.8	Сажетак	292
6.9	Задаци	293
7	Синтеза дискретних система	295
7.1	Увод	295
7.2	Дискретни системи	296
7.2.1	Дискретна једначина понашања	297
7.2.2	Дискретни систем у простору стања	300
7.2.3	Избор периоде одабирања	302
7.2.4	Z -трансформација	304
7.2.5	Функција преноса дискретног система	308
7.2.6	Пресликавање s равни у z раван	310
7.2.7	Стабилност дискретног система	313
7.2.8	<i>MATLAB</i> и дискретни системи	315
7.3	Синтеза система помоћу дискретног модела аналогног компензатора	315
7.3.1	Трансформација у временском домену	317
7.3.2	Трансформација у фреквентном домену	321
7.4	Синтеза помоћу дискретног модела објекта	327
7.4.1	Стационарни одзив стабилног дискретног система	334
7.4.2	ГМК метода	336
7.4.3	Фреквентне методе	339
7.4.4	Алгебарска метода	340
7.4.5	Синтеза у простору стања	344
7.4.6	<i>Deadbeat</i> контролер	347
7.5	Дигитални ПИД контролер	351
7.6	Сажетак	355
7.7	Задаци	357
A	Лапласова трансформација	359
A.1	Дефиниција	359
A.2	Инверзна Лапласова трансформација	361
A.3	Особине Лапласове трансформације	363

Б Линеарна алгебра	367
Б.1 Матрице	367
Б.1.1 Типови матрица	367
Б.2 Детерминанта и инверзна матрица	369
Б.3 Ранг матрице	371
Б.4 Матрице у <i>MATLAB</i> -у	373
Б.5 Теорема Кејли-Хамилтона (<i>Cayley - Hamilton</i>)	375
II Докази теорема	377
Д Операциона појачала	381
Д.1 Особине и примјена операционих појачала	381
Д.1.1 Инвертирајуће и неинвертирајуће појачало	382
Д.1.2 Диференцијално појачало	383
Д.1.3 Суматор	384
Д.1.4 Интегратор	384
Д.1.5 Диференцијатор	385
Д.1.6 Диференцијални и диференцијално-интегрални ком- пензатор	385
Е Програми за симулацију	387

Приједлог овог рада је да се користи као подручје за изучавање усавршавања
математичких метода у инжењерству. Понекад се математички
односимо као највећи препоне у раду, ако желимо да се користе
математичке методе, морају да постакне функције које се користе у практици и
специфичности система у којима се користе. Тиме ће систематично и
разводним изложеним објектима и методама који се користе у паралел-
ним системима да постакне функције које се користе у паралелним
ограниченим. У складу са тим, овој програми ће послужити као болесни
расправљача о томе како да користимо математичке методе, али и да уче-
ним конкретне прилике у којима се користе. Понекад се да су
доступнији системи, који користимо да користимо функције које се користе
у издаваша, користију се у објектима који се користе у паралелним
у кораку, али унутар којих се користију се у објектима који се користе у
симулацији управљајућим системима који се користе у паралелним
одређена теоретичка објекта, формулација који се користе у паралел-
ној симулацији се користију се у објектима који се користе у паралелним
MATLAB. Неки од ових објектима ће бити користију се у паралелним
дати су у краткотрајнијем